

Кога въ църковж идѣтъ, Калпаѣи штѣтъ си отложѣтъ. *Б. 231. 2)* отложу, откладываю: Предсѣдѣтеля отложи събрѣнието за слѣдующи день.

Отломѣжъ *с. м.* отрывокъ: Богданъ косачѣтъ. Отломокъ изъ повѣстѣта „Хажъ“. *К. I, 36.*

Отломѣжъ *и. св.* **Отламѣямъ** *и. дл.* отломлю, отламываю. **Отломѣжъ** *са* **Отламѣямъ** *са* отломлюсь, отламываюсь: Тронѣица по тронѣица си отлама та става все по-голѣма и по-голѣма рѣзка. *Л. Д. 1869 р. 85.*

Отлупвамъ *са и. дл.* отлуплюсь, отлупляюсь: Пѣнѣицыты то-гава засѣхвѣтъ и струѣието слѣдѣ малко си отлупвѣтъ и падѣтъ. *Л. Д. 1871 р. 142.*

Отлупѣжъ *и. св.* **Отлупѣямъ** **Отлупвамъ** *и. дл.* откромю, открываю: (*см.* отхлупѣжъ; *против.* захлупѣжъ): Корытанѣката отлупѣила корыто-то. *Ч. 68.* **Отлупѣжъ** *са* **Отлупѣямъ** *са* откромюсь, открываюсь.

Отлѣснатъ *пр. (см. отблѣснатъ)* отраженный: То ѣ исто, кѣту кога иѣи пѣкѣи си да улови и извади отлѣснатѣго лика мѣсеца въ воды или да си бори съ вѣтъра! *Пк. X.*

Отлюбѣжъ *и. св.* разлюблю (*против.* залюбѣжъ): „Язакъ, язакъ бре Елено, Що отлюби Димѣи Марко, Та залюби левенъ Дука, Твоѣга мили побратима“. *М. 163.*

Отлюлѣжъ *и. св.* **Отлюлѣвамъ** *и. дл. (против. залюлѣжъ)* окончу качѣтъ: „Ганчо бѣше на люлѣжѣ, ове, ове! та кой Ганчо залюлява, ове, ове! залюлява отлюлява, ове, ове! дваѣшъ го люшна, триѣшъ го плюшна, ове, ове!“ *Ч. 38.*

Отлѣжъ *и. св.* **Отлѣжѣямъ** **Отлѣж(у)вамъ** *и. дл. 1)* отдѣлю, отдѣляю: Да си отлѣжи, отлѣжи До седемдесе шилета, До седемдесе и седемъ, И на войводи кюсема. *Ч. 283.* Отлочовотъ козытъ отъ яретѣта. *иб. 110.* Пруссѣката Команда ся-принуди да отлѣжи отъ войскитѣ си една частъ. *Л. Д. 1872 р. 168. 2)*—отъ цѣрковѣта, отлучу, отлучаю отъ цѣрквѣи.

Отмалѣжъ *и. св. ср.* **Отмалѣвамъ** *и. дл. ср.* ослабѣю, ослабѣяваю: Львѣтъ отъ болѣсть съ смѣщѣтъ си ногѣи си раздыралъ до гдѣто отмалѣлъ. *Сб. 92.* Растреперанѣитѣ и колѣнитѣ отмалѣвахъ (*ses genoux tremblants se dérobaient sous elle*). *Т. 112.*

Отмахѣжъ *и. св.* **Отмах(ну)вамъ** *и. дл. 1)* отмахну, отмахиваю: Дѣрвѣето тукъ бѣхъ тѣи претиснати на пѣтътъ, щѣто Мылчу бѣше принуденъ да отмахва клоѣието съ рѣката си. *Зк. 146. 2)* удаю, удаляю: Азъ трѣбваше съ сила да го отмахна отъ тамъ и да го заведѣу дома си. *Л. Д. 1875 р. 141.* Отмахнете садъ отъ васъ всяѣа брига, и бѣдете весели. *Зк. 66.* Неговитѣ доктори отъ пѣлатѣтъ съ никакѣвъ начинъ не можѣха да отмахнѣтъ тѣзи опасна болѣсть. *Х. I, 62.* **Отмах-**